

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 16), התשמ"ה—1985 *

- תיקון סעיף 1
1. בסעיף 1 לחוק הגנת השכר, התשי"ח—1958¹ (להלן — החוק העיקרי) —
- (1) במקום הגדרת "שכר מולן" יבוא:
- "שכר מולן" — שכר עבודה שלא שולם עד ליום הקובע";
- (2) בסופו יבוא:
- "היום הקובע" — היום התשיעי שלאחר המועד לתשלום שכר העבודה או הקצבה לפי סעיפים 9, 10, 11, 13, 14 ו-16(ב), לפי הענין;
- "הפרשי הצמדה", לגבי תקופה פלונית — הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני תחילת התקופה עד המדד שפורסם לאחרונה לפני סוף התקופה."
- תיקון סעיף 8
2. בסעיף 8 לחוק העיקרי —
- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) משכר העבודה החדשי לא יהיה ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד סכום השווה לגימלה בשיעור המוגדל לפי סעיף 5(א) לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א—1981², שהיתה משתלמת בחודש שקדם לתשלום השכר לאותו עובד לפי הרכב משפחתו אילו היה זכאי לגימלה כאמור; היה הסכום האמור יותר מ-80% משכר העבודה החדשי, יקטן הסכום שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד כדי 80% משכר העבודה החדשי; לענין זה, "שכר העבודה החדשי" — שכר העבודה החדשי הנותר אחרי ניכוי תשלום אשר המעביד חייב לנכותו משכר עבודה על פי חיקוק";
- (2) במקום סעיף קטן (א1) יבוא:
- "(א1) היה שכר העבודה משתלם על בסיס של יום, יהיה הסכום שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד משכר העבודה היומי — החלק העשירי וחמישה מהסכום כאמור בסעיף קטן (א).";
- (3) סעיף קטן (ד) — בטל.
- תיקון סעיף 9
3. בסעיף 9 לחוק העיקרי, המלים "לענין הסעיפים 17 עד 22 יראו אותו כשכר מולן מהיום הששה עשר לאחר מועד זה" — יימחקו.
- תיקון סעיף 10
4. בסעיף 10 לחוק העיקרי, המלים "לענין הסעיפים 17 עד 22 יראו אותו כשכר מולן מהיום הששה עשר לאחר מועד זה" — יימחקו.
- תיקון סעיף 11
5. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום הקטע המתחיל במלים "ישולם ביום גמר ביצוע העבודה" והמסתיים במלים "מהיום הששה עשר מגמר ביצוע העבודה" יבוא "ישולם ביום

* נחקל בכנסת ביום י"ג באב התשמ"ה (31 ביולי 1985); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1734, התשמ"ה, עמ' 212.

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 86; התשמ"א, עמ' 317.
2 ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

גמר ביצוע העבודה אם שולמו תוך ביצוע העבודה מקדמות בהתאם לקבוע בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה".

6. בסעיף 14(א) לחוק העיקרי, הסיפה המתחילה במלים "סכום שלא שולם" — תימחק. תיקון סעיף 14

7. בסעיף 16 לחוק העיקרי — תיקון סעיף 16

(1) בסעיף קטן (א), במקום הגדרת "קיצבה מולנת" יבוא:

"קיצבה מולנת" — קצבה שלא שולמה עד ליום הקובע.

(2) בסעיף קטן (ב), הסיפה המתחילה במלים "לענין סעיף קטן (ג)" — תימחק;

(3) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) לקצבה מולנת ייוסף פיצוי הלנת קצבה והוא יחושב בדרך שמחשבים פיצוי הלנת שכר לפי סעיף 17, בשינויים המחוייבים.

(ג) פיצוי הלנת קיצבה יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף קטן (ג), חלק מהקצבה."

8. במקום סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 17

17. (א) לשכר מולן ייוסף הסכום הגבוה מבין אלה (להלן — פיצוי שכר "פיצוי הלנת שכר): הלנת שכר):

(1) בעד השבוע הראשון שלאחר המועד לתשלום שכר העבודה — החלק העשירים מהשכר המולן, ובעד כל שבוע או חלק משבוע שלאחריו — החלק העשירי מהשכר המולן;

(2) הפרשי הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלום שכר העבודה עד יום תשלומו, בתוספת 20% על הסכום הכולל של השכר המולן והפרשי ההצמדה כאמור בעד כל חודש שבתקופה האמורה; בעד חלק מחודש תשלום התוספת של 20% האמורה באופן יחסי.

(ב) פיצוי הלנת שכר יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף זה, חלק

משכר העבודה."

9. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "14 יום" פעמיים, יבוא "30 ימים" ובמקום "30 יום" יבוא "60 ימים". תיקון סעיף 17 א

10. אחרי סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 18 א

18א. התיישנה הזכות לפיצוי הלנת שכר, לפיצוי הלנת קצבה או לפיצוי הלנת פיצויי פיטורים, לפי סעיפים 17 ו-20(ד), או ביטל בית דין אזורי פיצוי הלנת שכר, פיצוי הלנת קצבה או פיצוי הלנת פיצויי פיטורים לפי סעיפים 18 ו-20(ד), יחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א—1961³, על אף האמור בסעיף 6 לאותו חוק."

"תחולת חוק פסיקת ריבית והצמדה

3 ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

19. (א) ניתן לגבי מעביד צו כאמור בסעיף 127 לנה לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968, לא יהיה המפרק כמשמעותו בסעיף 127סא(א) לחוק האמור חייב בתשלום פיצוי הלנת שכר ; אולם בהחלטתו בדבר אישור החוב רשאי הוא לקבוע כי על השכר שהולן תווספו הפרשי הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלום השכר עד יום תשלומו ; הפרשים אלה יהיו לכל דבר, פרט לענין סעיף זה, חלק משכר העבודה.

פשיטת רגל
ופירוק תאגיד

(ב) סעיף קטן (א) לא יחול לענין שכר עבודה שכונס הנכסים הרשמי, נאמן בפשיטת רגל, מנהל עובון בפשיטת רגל ומפרק תאגיד התחייבו בו אחרי מתן הצו.

הפרשי הצמדה לתקופה שמתום 30 הימים האמורים בסעיף קטן (א) עד יום העברת החוב לקופת הגמל, בתוספת 10% על הסכום הכולל של החוב והפרשי ההצמדה כאמור.

(1) בסעיף קטן (א), במקום "30 ימים", פעמיים, יבוא "21 ימים";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום פסקה (2) יבוא :

"(2) לגבי סכום שמעביד חייב במישרין לקופת הגמל (להלן — החוב) — הפרשי הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלום שכר העבודה שלגביו קיימת החבות לקופת הגמל עד יום תשלומו, בתוספת 20% על הסכום הכולל של החוב והפרשי ההצמדה כאמור בעד כל חודש שבו לא שולם החוב; בעד חלק מחודש תשלום התוספת של 20% האמורה באופן יחסי."

(1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא :

"(ב) יראו פיצויי פיטורים כמולגים אם לא שולמו תוך 15 ימים מהמועד לתשלומם ; פיצוי הלנת פיצויי פיטורים יהיה כדלקמן :

(1) שולמו פיצויי הפיטורים בתקופה שבין היום הששה עשר לבין היום השלושים שלאחר המועד לתשלומם — הפרשי הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלומם עד ליום שבו שולמו ;

(2) שולמו פיצויי הפיטורים לאחר היום השלושים שלאחר המועד לתשלומם — הפרשי הצמדה לתקופה שמן המועד לתשלומם עד ליום שבו שולמו, בתוספת 20% על הסכום הכולל של פיצויי הפיטורים והפרשי ההצמדה כאמור בעד כל חודש שבו לא שולמו פיצויי הפיטורים ; בעד חלק מחודש תשלום התוספת של 20% האמורה באופן יחסי.

(ב) פיצוי הלנת פיצויי פיטורים יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף קטן (ב), חלק מפיצויי הפיטורים.

(ב) המעביד רשאי להפחית מפיצויי הפיטורים ומפיצוי ההלנה סכום של חוב שחייב העובד למעביד או סכום שהמעביד חייב או זכאי לנכותו מפיצויי הפיטורים.

(2) בסעיף קטן (ד), במקום "על תשלום פיצוי הלנת פיצויי פיטורים כאילו הוא פיצוי הלנת שכר" יבוא "לגבי הלנת פיצויי פיטורים כאילו היא הלנת שכר";

(3) בסעיף קטן (ה), במקום "60 יום" יבוא "15 ימים".

תיקון חוק
הביטוח הלאומי

14. בסעיף 127סא(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968, הסיפה שלאחר המלה "אולם" תסומן (1) ואחריה יבוא:

"(2) המוסד לא יהיה זכאי לגבות מהמפרק את הפרשי ההצמדה ששלם לזכאי לגבי התקופה שלאחר יום מתן צו הכינוס כמשמעותו בפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התשי"ם—1980, או לגבי התקופה שלאחר יום מתן צו כאמור בסעיף 127ונה(2) עד (4), לפי הענין, אלא במידה שהמפרק החליט לשלם ריבית, הפרשי הצמדה, או הפרשי הצמדה וריבית לגבי התקופה האמורה גם ליתר הנושים בפשיטת הרגל או בפירוק התאגיד, לפי הענין."

תחילה ותוראות
מעבר

15. (א) תחילתו של סעיף 2 ב-1 לחודש שלאחר פרסומו של חוק זה; תחילתו של הוראות סעיפים 1, 3 עד 6 ו-17(2) — ב-1 לחודש השני שלאחר הפרסום.

(ב) הוראות סעיפים 7(3), 8 ו-10 עד 14 יחולו אף על סכום שהמועד לתשלומו היה לפני יום פרסומו של חוק זה, זולת אם —

(1) לגבי סעיפים 7(3), 8, 10 ו-12 — ניתן לגבי הסכום פסק דין סופי;

(2) לגבי סעיפים 11 ו-14 — ניתנה החלטה בדבר הסכום על ידי מפרק כמשמעותו בסעיף 127סא(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968.

משה קצב
שר העבודה והרווחה

שמעון פרס
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

5 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 4), התשמ"ה—1985 *

תיקון סעיף 12

1. בסעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב—1952¹ (להלן — החוק העיקרי), במקום "מאסר עד שלושה חדשים או קנס עד שלוש מאות לירות או שני הענשים כאחד" יבוא "מאסר שנה".

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב התשמ"ה (31 ביולי 1985); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1736, התשמ"ה, עמ' 224.

1 ס"ח התשי"ב, עמ' 354; התש"ס, עמ' 227.